

højtærede Statsminister komme med sine Forslag her til Rigsdagen, hvor vi ifølge vor Forfatning har de lovligt valgte Mænd, som skal afgøre Sagerne og tage Ansvaret uden Hensyn til, hvad Valutaraadet eller andre mener. Her er det rette Forum, hvor Spørgsmaalet skal finde sin endelige Behandling og Afgørelse. Jeg henstiller til den højtærede Statsminister, at han sørger for, at der snarest muligt kommer Forslag frem her paa Rigsdagen, saa at der gives rimelig og rundelig Tid til at gennemtænke og behandle disse Sager, hvoraf i alt Fald en enkelt skal gøres færdig inden 1. Januar 1925.

Ordføreren (Trier): Maa jeg for det første rette en Misforstaaelse i det ærede Medlem Hr. Hedegaards Udtalelser. Han sagde, at i Udvalget havde Valutacentralens Bestyrelse erklæret, at den ikke nærrede Planer om atter at udstede Forbud mod Inddækning. Valutacentralens Bestyrelse har udtalt, at for det Tilfælde, at Situationen blev af samme Art, som da den i sin Tid udstedte dette Forbud, kunde den ikke fraskrive sig Retten til atter at udstede et saadant Forbud. For at der ikke bagefter skal blive bebøjet Valutacentralen noget som helst, vil jeg gøre opmærksom paa, at saaledes udtalte den sig. Den udtalte sig ikke saaledes, at den dermed afskar sig fra senere at benytte denne Fremgangsmaade.

Det ærede Medlem udtalte, at efter den Forfatning, vi har, er det nødvendigt, at vi forhandler med de andre Partier, med andre Ord, at vi forhandler ikke alene med de Partier, som er Basis for Regeringen, men ogsaa med de andre. Jeg mener, at efter al Parlamentarisme er det Regeringens Forpligtelse at forhandle med alle Partier; men det maa aabenbart være en videregaaende, speciel Forhandlingspligt, det ærede Medlem taler om. Der er ikke fra Regeringens Side i denne Sag sket noget som helst, der tydede paa, at Regeringen kun gik til det lille eller til de to smaa Partier og ikke gik til alle Partier med Forhandlingsvillighed. Hvad der er sket, er, at det store Parti og det ene lille Parti i Landstinget ganske brutalt har afskaaret den videre Forhandling om dette Spørgsmaal. Spørgsmaalet bliver derfor — og det er det Spørgsmaal, den højtærede Statsminister rejser —, om Landstingsvalget har haft den Betydning, at den Forhandlingsvillighed, som der synes at være efter det ærede Medlem Hr. Hedegaards Udtalelser, men

som var borte i Sommer, nu efter Landstingsvalget er kommet igen.

Efter vor Forfatning er det Folketinget, der skal være det afgørende Ting i de vigtige Spørgsmaal, der behandles, og det kan ikke nytte, at det ærede Medlem vil forsøge at gennemføre Rigsdagsparlamentarisme i Stedet for Folketingsparlamentarisme. Hvis der forsøges derpaa, saa aabnes den Forfatningskamp, som vi i Sommersamlingen var inde paa at tale om. Det kan ikke nytte, der gøres Forsøg paa at ligestille Landstinget med Folketinget. Hvis et afgørende Flertal her i Folketinget udtaler sig for en Sag, er det Landstingets Pligt at rette sig derefter, eller ogsaa maa Folketinget ud til Vælgerne igen.

Jeg takker for Indbydelsen fra det store Parti til Forhandling og kan kun sige, at jeg tror, det er en Misforstaaelse af den højtærede Statsministers Ord, at der ikke skulde være gode Chancer i Valutaraadet for, at de store Partier kunde enes. Socialdemokratiets Standpunkt er det, at vi gaar med til enhver Ordning af Valutaforholdene, som der er Udsigt til kan blive en virkelig Ordning, og som ikke skal betales alene af den store brede Befolkning; og paa den Basis er det endnu mit Haab at de to store Partier kan mødes.

Erhvervsministeren (Stanning): I Tilslutning til, hvad det ærede Medlem, der nu talte, har sagt om Landstinget, skal jeg kun sige, at det maa dog være en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem Hr. Hedegaard mener at kunne hævde, at den nuværende Regerings Stilling i Forholdet til de to Ting er ganske den samme som den foregaaendes. Den foregaaende Regering havde ved Samarbejde med det konservative Parti Flertal her i Tinget og Flertal i Landstinget. Dette Flertal har vi ikke endnu; vi faar det nok; men endnu har vi det ikke, saa jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem i Alvor kan sige, at Stillingen er ganske den samme. Hvis den var den samme, forstaaer jeg ikke, hvorfor der var saa stor Interesse for det saakaldte Alterlysvalg for ganske nylig; hvis det virkelig var saa komplet ligegyldigt, om der var en Venstremand mere eller mindre i Landstinget, kunde Mandens Køben Alterlys da ikke spille den store Rolle, som man var ved at give det Udseende af.

Det ærede Medlem siger, at Fejlen er, at vi henvender os til et Parti, der er for lille. Vi har ikke henvendt os specielt til